

kell félnünk egy égitestütközés által bekövetkező kozmikus katasztrófától, vagy a Nap kiégésétől, vagy akár annak kihűlésétől. Jézus Krisztus megőrzi a világot az Ő visszatéréséig.

Az ember nem egy lottójáték eredményeként jött létre, ahogy azt a Nobel-díjas Jaques Monod gondolta, hanem mi határozott céllal lettünk megteremtve – éspedig Jézusra nézve! E cél nélkül elhibáztuk az életünket.

Az Úr Jézus mint Teremtő az Ószövetségben

A Példabeszédek könyve 8. fejezetének 22-24. és 30. verseiben van megírva: **„Az Úr útjának kezdetén alkotott engem, művei előtt réges-régen. Az ősidőkben formált engem, kezdetben, a Föld keletkezése előtt. Mikor még nem voltak mélységek, megszülettem ... én már mellette voltam, mint kedvence (= mesterember).”** A „mesterember” szó ugyancsak az Úr Jézus kivitelezési tevékenységére utal a teremtés során. A 102. zsoltár 26. versét az Újszövetség a Zsidókhoz írt levélben (1,10) Jézusra vonatkoztatja: **„Te vetted, Uram, alapot a Földnek kezdetben; és a Te kezded alkotása a menny.”**

Hogyan készítette el a Teremtő az Ő művét?

Ha megkérdezzük, hogyan történt a teremtés, a Biblia ki nyilatkoztatja a Teremtő következő módszereit:

- **Isten Szava (Igéje) által** (Zsolt. 33,6; János 1,1-4);
- **építőanyag nélkül** (Zsidókhoz írt levél 11,3);
- **Isten ereje által** (Jeremiás 10,12);
- **Isten bölcsessége által** (Zsolt. 104,24; Kol. 2,3);
- **Isten akarata szerint** (1Mózes 1,26; Jel. 4,11);
- **Isten Fia által** (János 1,1-4. 10; Kolossé 1,15-17);
- **Jézus lényének megfelelően** (Mt. 11,29; Jn. 10,11).

A teremtés hat napja alatt ezek az alkotóelemek működtek. Ezek nincsenek a természeti törvények szerinti történéseknek alárendelve, ezért csak hit által érthetők meg. Ma a természeti törvények szabályozzák a világunkban végbenemő folyamatokat, de azok nem a mozgatórugói a teremtésnek, hanem annak csak az eredményei.

Mit kaptunk Jézus Krisztusban?

Ő a fundamentum, amelyre felépíthetjük életünk épületét. Egy építési takarékpénztár a következőképpen reklámozta

magát: „Ezekre a kövekre építhetnek!” Krisztusról valóban elmondhatjuk: „Erre a fundamentumra alapíthatnak!” Krisztusban mindennek megvan a megalapozottsága: a teremtésnek, a Bibliának, a hitnek, az üdvösségnek, a békességnek, a reménységnek, az Atyához vezető útnak, az élet céljának.

Jézus Krisztus a mozdíthatatlan, erős kőszikla (1Korintus 10,4), amelyen minden ember által kigondolt rendszer szétzúródik. Amikor Isten azt mondja: **„Elvesztem a bölcsék bölcsességét”** (1Korintus 1,19), akkor az a Jézus Krisztus „kőszikla” által történik meg. Ideológiák, ateizmusok és evolúciós rendszerek itt hajótörést szenvednek. Ezek képviselőinek is le kell egyszer borulniuk ez előtt az Úr előtt (Filippi 2,10), még akkor is, ha most még oly vehemensen el is utasítják a „Tervezőt”, az „Alkotót”, a „Teremtőt”, a „Megmentőt” és az „Üdvözítőt”.

Miért veszélyes az evolúciós elmélet?

Nemcsak egy hamis világszemléletet nyújt nekünk, hanem reménytelenségbe vezet bennünket, ahogyan azt Jean Paul német író találóan fogalmazta: „Nincs Isten ... minden dermedt, néma semmi! Hideg, örök kényszerűség! Őrült véletlen... Mindenki mennyire egyedül létezik a világminőség tágas kriptájában!”

Az evolúciós elmélet azt állítja, hogy meg tudja magyarázni ezt a világot Teremtő nélkül. Az embereket következképpen az ateizmushoz vezet, de Jézus bizonyágtétele szerint az ateizmussal a pokolba jutunk: **„...aki pedig nem hisz, elkárhozik”** (Márk 16,16). Néhányan megkísérik azt, hogy az evolúciót Isten munkamódszerének magyarázzák. Azonban ha Isten evolúció által teremtett volna, akkor

- nem lett volna első emberpár;
- bűn sem lett volna, mert az „agresszió az a lendkerék, amely az evolúciót serkenti” (Joachim Illies);
- Isten a halált a teremtés eszközeként használta volna;
- az Úr Jézus által elvégzett váltságmű elveszítené megalapozottságát. Az Úr Jézust a Biblia a bűnös Ádámmal szembe állítva „az utolsó Ádám”-nak nevezi (1Korintus 15,45).

Ezek az állítások bizonyítják, hogy az úgynevezett „teista evolúció” a Bibliát alapjaiban megrendíti, és ezzel elveti. Ezért ezt a hamis elméletet a leghatározottabban vissza kell utasítanunk.

Egy lélegzetelállító gondolat

Megismertük Jézus Krisztust, mint minden dolgok teremtőjét. Ő az, aki öröktől fogva volt és a Mennyei Birodalom királya. Őneki adatott minden hatalom a mennyben és a Földön (Máté 28,18). Fel tudjuk-e fogni a következő megdöbbentő gondolatot? A golgotai keresztre feszített férfi és ennek a világnak és minden életnek a Teremtője egy és ugyanaz a személy!?! Irántunk való kifürkészhetetlen szeretetében hagyta magát keresztre feszíttetni és nem védekezett; tette ezt azért, hogy nekünk megnyissa a menny kapuját. Aki ezt elveti, elveszít mindent: **„Hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel?”** (Zsidókhöz írt levél 2,3) Aki viszont Őt elfogadja, az megnyer mindent: **„Aki hallja az én szavamat (Igémet), és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van ... átment a halálból az életbe”** (János 5,24).

Kérd az Úr Jézustól minden bűnöd megbocsátását, hogy Isten ítélőszéke előtt megállhass! Fogadd el Őt személyes Teremtődnek, Üdvözítődnek, és kövesd Őt!

Dr.-Ing. Werner Gitt,
professzor és igazgató

Eredeti cím: Wer ist der Schöpfer?
A szerző honlapja: www.wernergitt.de
Címoldalt tervezte: Elise Christian

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax: -19
Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 915
Ungarisch/Hungarian
3rd edition 2013

Ki a Teremtő?

Werner Gitt

Ki a Teremtő?

A világ, amelyet látunk

Ha csak egy pillantást vetünk az élőlények világára, akkor is csodálatos tervszerűséget láthatunk: az **ámbrás cet**, amely emlősállat, olyan szervekkel rendelkezik, hogy 3000 méter mélyre le tud süllyedni anélkül, hogy feljövetelekor merülési betegségben elpusztulna; a **tarkaharkály** pedig a csőrével erőteljes kopácsolással üti a fát anélkül, hogy agyrázkódást kapna.

A legtöbb esetben a **szervek működőképességétől** (pl. a szív, a máj, a vesék) függ az élet. A még nem kifejtett, az éppen csak fejlődésben levő vagy félkész szervek értéktelenek. Aki a darwinizmus felfogásában gondolkodik, annak tudnia kell: az evolúciónak nem célja egy későbbi, majd egyszer működő szerv létrehozása.

Sok **költöző madár** „robotpilótával” rendelkezik, amely őket az időjárástól, a nappaltól és az éjszakától függetlenül biztosan célba vezérli. A pettyes lile pl. Alaszkáról a Hawaii-szigetekre repül telelni. A 4500 km-es repüléshez szükséges energiát 70 gramm zsiradék biztosítja, ami pontosan ki van kalkulálva, és 6,8 gramm tartalékról is gondoskodik ellenszél esetére.

A **Nautilus** (csigaházaspólip) egy megtekert mészház külső végén él, és házának belső tere kamrákra van felosztva. Ezek a mindenkor merülési mélységtől függően gázzal vannak feltöltve úgy, hogy minden helyzetben biztosítva legyen a lebegési állapot. A mi modern tengeralattjáróink ezzel szemben ormótlanok és tehetetlenek. Ezek az állatok általában 400 méter mélyen tartózkodnak, éjszakánként pedig feljönnek mintegy 100 méterre a tengerszint alá.

Egyes **mikroszkopikusan kis baktériumok** „beépített, protonok által meghajtott villanymotorral” rendelkeznek,

amelyek lehetővé teszik, hogy azok előre és hátra mozogjanak. Egy ilyen elképzelhetetlenül kicsi coli-baktérium – írd és mondd –, csak hat milliárdod köbmilliméteren több mint hat ilyen „motorral”, egy saját „áramfejlesztő erőművel” egy „számítógépes rendszerrel” és nem kevés „vegyszerrel” rendelkezik.

Egy **élő sejt** a tízes hatványainál bonyolultabb és zseniálisabb szerkezet az emberek által előállított bármely gépnél. Benne a szabályozott és időben összehangolt vegyi folyamatok ezrei mennek végbe.

Az élő sejtek **DNS-molekuláiban** található a legnagyobb ismert információsűrűség. Hány zsebkönyvet tudnánk ezzel a tárolási technikával egy gombostű fejében elhelyezni, ha az csak DNS-anyagból állna? 15 billió példány lenne! Ennyi zsebkönyvet egymásra helyezve a rakás magassága 200 millió km lenne, ez a távolság pedig megfelelne a Föld és a Hold közötti távolság (azaz 384 000 km) 500-szorosának.

A mi univerzumunkban **10^{25} csillag** (= 1 után 25 nulla) található. Nincs olyan hosszú emberélet, amely alatt ennyit meg lehetne számolni. Ha lenne egy olyan gyors számítógépünk, amely másodpercenként tízmilliárd számítási műveletre lenne képes, annak is 30 millió évre lenne szüksége ahhoz, hogy megszámlolja a csillagokat.

Már ennek a néhány példának az áttekintése után is minden gondolkodó emberben felvetődik a kérdés e zseniális elgondolás eredete után. A számos kortársunk által elfogadott evolúció nem hasznavehető válasz, mivel az mindent az anyagra vezet vissza – a sejtben levő mérhetetlen mennyiségű információt, még a lelket és a tudatot illetően is. Az információ természeti törvényei azt mondják, hogy az információ valami olyan, ami nem anyagi, ezért mindig egy intelligens forrást, tehát egy akarattal rendelkező előidézőt (okozót) feltételez. A teremtés alkotásaiban kifejezésre jutó **intelligencia** és **bölcsesség** egyenesen lenyűgöző. Ennél fogva a teremtés műveit szemlélve meggyőző a végkövetkeztetés egy kreatív előidézőre (okozóra). Jogos a kérdés:

Hol találjuk meg a végérvényes választ?

A természettudományok keretében csak az lehetséges, hogy a minket körülvevő tér és idő valóságát mérések kü-

lönböző módszereivel kutassuk. A teremtett dolgokkal kapcsolatban csak azzal foglalkozhatunk, hogy az „mi?“, de azzal nem, hogy „honnan?“. A második kérdésre adandó válasz minden emberi erőfeszítésen túl van, ezért csak maga az előidéző tud választ adni. Isten szava (az Ő Igéje) – a Biblia – már az első mondatában megadja a választ: **„Kezdetben teremtette Isten...”** Ez nagyon jól megfelel egy intelligens forrás követelményének.

Ki a Teremtő személye?

Isten mindenekelőtt létezett. Mielőtt tér, idő és anyag lett volna, Ő volt az, aki cselekedett. Ha a Biblia első mondatát csak egymagában nézzük, az a benyomásunk, mintha egyedül az Atya-Isten lenne a teremtő. Már a teremtéstörténetről szóló tudósításban van utalás arra, hogy nem egyedül Ő a teremtő: **„Alkossunk embert...”** (1Mózes 1,26). A Szent Lélek (Szellem) is részt vesz abban; közreműködését már a teremtéstörténet leírásának második mondatából tudjuk: **„...de Isten Lelke (Szelleme) lebegett a vizek fölött.”** A Biblia nem nevez meg mindent azonnal; gyakran lépésről lépésre tájékoztat bennünket. Az Újszövetségben a „kicsoda” kérdés pontosabban van kifejtve. Pál apostol a Korintusiakhoz írt 1. levele 8. részének 6. versében Jézus Krisztust világosan belevonja a teremtés művébe: **„... egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is Őérte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is Őáltala.”**

Az „Elohim” héber szó, amely teremtő Istent jelent, Mózes 1. Könyve 1,1 versében többes számban van. A teremtési

cselekvést egy hétköznapi eseményhez hasonlítva így világíthatnánk meg: Családunk gépkocsival barátainkhoz megy látogatóba. Ha érkezett a hazamenetel ideje, akkor én mint családfő azt mondom: „Most mi hazaautózzunk.” Ha többes számban is mondom ezt, mégis azt jelenti, hogy egy valaki fog a kormánynál ülni és vezetni. A család többi tagja is a kocsiban ül, de csak az autó vezetője fogja aktívan a kormányt, működteti a gázpedált és a féket.

Ez az egyszerű kép közölheti velünk azt a szemléletet, amelyet a Biblia nyújt a teremtés kivitelezőjéről. Isten Jézus Krisztus által alkotta meg a világot. Így fogalmazza ezt meg világosan a Zsidókhöz írt levél 1,2 verse. János apostol evangéliumában ugyancsak azt dokumentálja, hogy mindennek, ami létezik, Jézus Krisztusban van az eredete: **„minden általa (az Ige által = Jézus által) lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött”** (János 1,3).

Jézus Krisztus a Teremtő

A továbbiakban a Kolosséiakhoz írt levél 1. fejezetének 16-17. verseiben ezt olvassuk: **„Mert Őbenne teremtett minden a mennyen és a Földön, a láthatók és a láthatatlannak, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden Őáltala és Őreá nézve teremtett. Ő előbb volt mindennél és minden Őbenne áll fenn.”** A látható, materiális világban semmi nincs, ami nem az Úr Jézus által lett volna megteremtve: az óriási kozmosz (világegyetem) sok millió galaxisával ugyanúgy, mint egy élő sejtben végbemenő folyamatok legfinomabb részletei, vagy akár egy atom szerkezeti felépítettsége. Jézus nemcsak a teljes mikro- és makrokozmosz létrehozója, hanem Ő gyakorolja a fennhatóságot is mindennekfelett.

Ezen kívül még a számunkra láthatatlan világ is Jézus Krisztus által lett megalkotva. Ő a mennyet számtalan élőlényrel népesítette be, akiket a Biblia angyaloknak nevez. Ahogy Isten látható világában minden olyan sokoldalú és rendezett, ugyanúgy érvényes ez a láthatatlan világra is. Erre utalnak a trónusok, uralmak, hatalmasságok, fejedelemségek kifejezések is.

Az Úr Jézus ennek a világnak nemcsak a teremtője, hanem a megtartója is. Minden Őbenne áll fenn. A világot annak megteremtése után nem hagyta magára, hanem az Ő erőteljes szava (Igéje) által hordozza és meg is tartja. Így nem